

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam April 1930 No. 1
Derde Jaargang No. 7

DISCUSSIE LANDBOUWVRAAGSTUK.

In L'Ouvrier Communiste opent de
redactie n.e.v. het afdrukken van
een samenvatting en enkele hoofd-
stukken in hun geheel van onze
Landbouwbrochure in genoemd blad,
met een artikel, waarvan wij onder-
staand de vertaling geven, de dis-
cussie over het Landbouwvraagstuk.

TE RAADPLEGEN BOEKEN.

K. MARX. - Das Kapital III Volksausgabe 1929 - Het kapitalistisch pro-
ductieproces in zijn geheel: Hoofdstuk 37. blz. 135 en 137.
de omvorming van de meerwaarde in grondrente.
F. ENGELS. De boerenoorlog in Duitschland.
K. KAUTSKY. Het landbouwvraagstuk.
L. LAURAT. De accumulatie van het kapitaal, naar R. Luxembourg.

Vijftig jaar en meer van verkiezingsdemagogie en kleinburgerlijk oppor-
tunisme, ziedaar de balans van de sociaaldemocratie wat betreft land-
bouwpolitiek, zonder zelfs de gebolsjeweerde vleugel van het Ooster-
sche socialisme uit te zonderen. Van deze oeroude traditie zijn de wer-
ken van Kautsky, Het landbouwvraagstuk en Het landbouwprogramma van de
socialistische partij de voornaamste monumenten, die zelfbewuste revolu-
tionairen moeten afschudden, wanneer zij het vraagstuk van de agrarische
klassen, van hun positie in de kapitalistische wereld, in de revolutie
en in de opbouw van de nieuwe maatschappij in zijn geheel gaan analyseeren
De geschiedenis van de landbouw onder deze achtereenvolgende
technische en sociale vormen kan met vrucht worden nagezocht in de wer-
ken van Engels. Vooral vanaf het oogenblik waarop de agrarische produc-
tie, belichaamd in een duidelijk waarneembare klasse, in botsing komt
met het systeem van de sociale verhoudingen, krijgt de analyse van Marx
en Engels zijn volle betekenis en geeft hij plaats aan actuele gevolg-
trekkingen. Met de Boerenoorlog zijn we aanwezig bij de vorming van een
eigen ideologie van de boerenklasse, bij verschillende antifeodale op-
standspogingen, die er naar streven een oorspronkelijk politiek program
te verwezenlijken en wij zien tegelijkertijd hoe de boerenklasse, reeds
verbonden aan het primitieve kapitalisme en de burgerlijke beschaving
van de handelsteden, berut door de jonge bourgeoisie om de ramen van het
feodalisme uiteen te rukken, dan door deze verraden en opgeofferd als
onderpand voor een nieuw compromis tusschen de uitbuitende klassen,

machteloos blijkt om de kluisters van zijn dubbele slavernij te verbreken. Sinds de begintijd van het kapitalisme zijn de economische be- teekenis en het politieke initiatief van de boerenklasse voortdurend af- genomen, en al heeft hij menigmaal als basis gediend voor de overheer- sing van een bepaald staatsapparaat, dat zich in zijn naam als scheids- rechter tusschen de politiek actieve klassen opdrong, nooit is hij er in eenig modern land meer in geslaagd, noch heeft hij het zelfs getracht, zelfstandig zijn politiek ideaal te verwezenlijken.

Van welke economische ondergrond is deze houding het gevolg? Marx zet dit duidelijk uiteen wanneer hij het kapitalistisch karakter van de geheele landbouw en van de heele boerenklasse, in ieder land waar de kapitalistische productiewijze door middel van de markt het economisch leven beheerscht, omschrijft:

"De hypothese (onderstelling) dat de kapitalistische productie- wijze zich meester gemaakt heeft van de landbouw, houdt in dat deze productiewijze op alle gebieden van de productie en van de burgerlijke maatschappij overheerscht en dat al zijn voorwaarden zoo volledig moge- lijk voorhanden zijn: de vrije concurrentie van de kapitalen, de moge- lijkheid ze van het eene gebied naar het andere over te brengen, de ge- middelde winst enz... De vorm die wij hier beschouwen is een historische vorm, die speciaal aan het grondbezit eigen is, gewijzigd onder de wer- king van het kapitaal en de kapitalistische productiewijze. Onverschil- lig of het gaat om het feodale bezit, om de kleine landbouw, uitgeoefend door de boeren voor de bevrediging van hun persoonlijke behoeften en waarbij de rechtstreeksche producent in het bezit van de grond een van zijn productievoorwaarden en bovendien de voordeeligste eigendomsvoor- waarde voor zijn exploitatiewijze vindt".

(K.Marx. Het Kapitaal, afd. XIII)

"In deze zin blijft het monopolie van de grondeigendom" (verwezenlijkt door de ondergang van het feodalisme als systeem, dat de heele bevol- king aan de aarde bindt) "de blijvende grondslag van de kapitalistische productiewijze... Maar de vorm waaronder de kapitalistische productiewij- ze de grondeigendom vindt komt niet overeen met zijn karakter. Het ka- pitalisme schept deze met zijn aard overeenkomende vorm door de land- bouw ondergeschikt te maken aan het kapitaal. En op deze wijze neemt alle feodale grondeigendom, alle eigendom van stam of kleinboer met col- lectieve strekking, ondanks het verschil in hun juridische vormen, deze economische vorm aan die overeenkomt met de nieuwe productiewijze." (idem)

Wat de byzondere rentevorm ook zijn moge, alle hebben dit gemeen dat de toeigening van de rente de economische kracht is, waar de grondeigen- dom zich in verwezenlijkt, een eigendomsrecht van zekere individuen op zekere stukjes van de aardbol: de eigenaar kan de persoon die de ge- meenschap vertegenwoordigt zijn, zooals in Azië, in Egypte, enz., of deze grondeigendom is slechts een bijkomstige omstandigheid bij de eigendom van zekere personen over de personen van de rechtstreeksche producenten, zooals in het stelsel van de slavernij en de lijfeigen- schap; of het is het zuivere privaatsbezit van niet-producenten over de

natuur, een simpel eigendomsbewijs op de bodem; of tenslotte een eenvou- dige betrekking met de grond, die, bij de pachters en de exploiteerende Kleinbezitters in hun geïsoleerde en buiten de sociale ontwikkeling ge- legen arbeid, direct schijnt ingesloten in de toeigening en de produc- tie door de directe producenten van de bepaalde bodemproducten.

"Dit gemeenschappelijke van de verschillende rentevormen, n.l. dat zij de economische verwerking zijn van de grondeigendom, van het juridische contract, dat aan zekere individuen de uitsluitende eigendom van zekere deelen van de aardbol toekent, doet de verschillen vergeten". (idem)

Zooals men ziet is het juridische schema, dat de verschillende wijzen van toeigening van de grondrente door de feodale agrariërs, de groote boeren, de kleinboeren - als individuele producenten of gegroe- peerd naar min of meer collectivistische stelsels (coöperatieven, enz.) - wil beschouwen als de weergave van de natuurlijke verschillen, de bot- sing van klassen en zelfs duidelijk waarneembare maatschappijen (feoda- lisme, kapitalisme, socialisme), door Marx formeel veroordeeld. Volgens hem duldt het monopolie van de grondeigendom, basis van het kapitalisme, al deze categoriën, en de grondrente is voor ledere landverbruiker, hoe zijn benaming dan ook zijn moge, slechts een vorm van de overwinst.

Als de omvorming van de meerwaarde in grondrente door Marx geana- lyseerd is als een verschijnsel naar binnen van het kapitalisme, Rosa Luxemburg heeft aangetoond hoe deze omvorming in de betrekkingen van de kapitalistische wereld met de voorkapitalistische wereld, die de imperi- alistische periode karakteriseeren, een noodzakelijkheid naar buiten van het kapitalisme is. De ondergang van de primitieve vormen van de land- bouwproductie, de onteigening van de koloniale en half-koloniale volken door middel van de belasting, de lichamelijke decimatie of de onteigen- ing van de bodem alleen, maken het volgens Rosa mogelijk, dat de kring- loop van de kapitalistische circulatie sluit, onderbroken door de voort- durende accumulatie van het kapitaal. Vanaf dat oogenblik is het bestaan zelf van het kapitalisme ondergeschikt gemaakt aan het rythme van zijn veroveringen naar buiten en betrekkelijk aan zijn rythme naar binnen van productie en accumulatie. De accumulatie van het kapitaal, geschreven aan de vooravond van de wereldoorlog, waardoor de doodelijke crisis van het kapitalisme aan den dag getreden is, heeft dus t.o.v. deze crisis een waarlijk profetische waarde. Het is zonneklaar dat hetzelfde peil van kapitalistische absorptie der voorkapitalistische economische stel- sels, jaarlijks minder groote mogelijkheden aan het kapitalisme biedt, terwijl dit in zijn steeds voortschrijdende ontwikkeling een voortduren- de versnelling in het openen van nieuwe afzetgebieden zou vereischen.

Een dergelijke analyse van het imperialisme is, voor zoover zij in strijd komt met de leninistische stellingen van Hilferding, in de Komintern door alle officieele theoretici verketterd en afgewezen als een fatalistische opvatting. Dit werk is byzonder vergemakkelijkt door de houding van vooraanstaande rechtschen, die zich een karikatuur van

de theorieën van Luxemburg ingebeeld hebben juist om de doodelijke crisis door hen gedefinieerd als de uitputting van alle ontwikkelingsmogelijkheden van het kapitalisme, te ontkennen.

Op deze wijze hebben de leninisten het figuur van revolutionairen kunnen slaan toen zij het "Luxemburgisme" bestreden, in Duitschland vertegenwoordigd door de draak met één kop en ontelbare staarten van de fractie Brandler, en in Frankrijk door een veel minder gevaarlijke draak, met één enkele staart en wier vele koppen: Maschl, Revo, Vero, Taurus, Primus, Lucius en anderen slechts om beurtten sissen.

GASTONIA.
(Vervolg)

De textielindustrie in het Zuiden is nog jong, 20 jaar geleden was New England nog het belangrijkste textielgebied. Een klassebewust proletariaat leverde daar menige slag en verkreeg sociale verbeteringen, waardoor de winsthonger van de fabrikanten binnen zekere grenzen bleef. Niet alleen de gewone rationalisatie, die haar uitdrukking vond in de leuze "Spinnen waar het groeit", maar ook de zekerheid daar een afgestompte en afgebeulde arbeidersbevolking te vinden, was oorzaak dat de textielindustrie naar het Zuiden verplaatst werd. Doch "Spinnen waar het groeit" kan niet alleen de reden geweest zijn om een geheele industrie te verplaatsen, want de met katoen bebouwde oppervlakten verplaatsen zich ook regelmatig. Het steeds weer verbouwen van één zelfde product op dezelfde bodem vermindert de opbrengst, ook plantages moeten zich bewegen. "American Prosperity" is de leuze van het Zuiden. De eerste jaren kenmerkten zich door de enorm groote winsten, die er gemaakt werden. De "Southern Chamber of Commerce" (kamer van koophandel v/h Zuiden) maakte enorme reclame en wees op de goedkope en "meegaande" arbeidskrachten (werkweek tot 72 uur) Benige fabrieken vonden de loonen, die daar in het algemeen betaald werden, zelf zoo erbarmelijk, dat zij hogere loonen betaalden en sociale verbeteringen invoerden. Zij werden echter direct gedwongen hun "Philantropie" te staken, hoewel de hogere loonen deze firma's niet minder winst afleverden, maar het resultaat waren van sterk doorgevoerde technische rationalisatie. De productie werd meer dan verdubbeld. In plaats van vijf weefgetouwen, moesten er nu tien bediend worden. Het productietempo bleef op dit peil, ook toen de loonen weer op hetzelfde niveau werden teruggebracht en een deel der arbeiders werd ontslagen.

De fabrieken worden opgericht en bestaan onder de gunstigste voorwaarden. Een voorbeeld hiervan is "Bemberg Glanzstoff", de bekende duitse kunstzijde-producente. Ze ligt aan den voet der Smoky Bergen (Tennessee) tusschen Johnson City en Elizabethtown en kreeg van Johnson City land ter waarde van 130.000 Dollar ten geschenke. Daarbij de zeker-

heid, dat uit de wondervolle Happy Valley, het sombere Mankas en de nu niet meer heerlijke bergen de goedkoopste arbeiders zouden komen. Hoewel de "Bemberg Glanzstoff" in Duitschland al slechte loonen betaalde, waren deze nog boven het gemiddelde der Amerikaansche firma's, zoodat onder de dwang van de "Chamber of Commerce", de loonen weer verlaagd werden. Men voegde deze dwang zoo willig, dat sindsdien bij "Bemberg Glanzstoff" meer stakingen plaats vonden dan bij welke andere fabriek in Tennessee of Carolina ook. Van de opeenhoping van industrie in het Zuiden, kan men eenig idee krijgen, als men bedenkt dat alleen in Gaston Country 104 fabrieken zijn. (een Country is een kleine kring van gemeenten met gemeenschappelijk gerechtshof). Het zijn in dit geval ondernemers, die barakken bouwen, deze dan huizen noemen, (goedkoopste materiaal, zonder bad en zonder electriciteit), hun arbeiders daarin onderbrengen, hen te allen tijde op straat kunnen zetten, en de huur wekelijks van hun loon afhouden. Ook de levensmiddelen worden grotendeels door de fabriek geleverd, en er zijn ontelbare gevallen, waarin deze arbeiders op den betaaldag het geheele loon ingehouden wordt. Er wordt in twee ploegen gewerkt. (Nachtwerk is noodzakelijk, omdat de weefgetouwen niet mogen afkoelen, aangezien het garen anders broos wordt). Om hun loon eenigszins aan te vullen nemen de ouders (Man en vrouw werken) ook hun kinderen in de fabriek mede, ofschoon arbeid voor kinderen beneden 14 jaar "wettelijk" verboden is. Toch werken er zeer veel kinderen, aangezien de ouders gedwongen worden bij de leeftijdsaangifte te liegen. Chineesche toestanden in het rijkste land der aarde. Het loon bedraagt 8 - 14 Dollar per week (Tarieffloon) en de belachelijkheid van dit inkomen wordt zelfs door kapitalistische zijde niet bestreden. Men vergelijkte hiertoe het bestaansminimum, hetwelk 40 - 50 Dollar per week bedraagt. Het "leven" van een textielarbeider wordt het best gedomstreerd met het volgende berichtje: New Bedford, Massouri "Julia Malan ging op achtjarigen leeftijd (toen Lincoln vermoordt werd) in de Textielindustrie aan het werk. Ze werkte als schoonmaakster, spoelster en weefster. Tegenwoordig in den ouderdom van 71 jaren, werkt zij in de drukkerij. Zij verdient gemiddeld 15 Dollar per week en heeft een arbeidstijd van 64 jaren achter zich. Als blijk van erkentenis gaf de Handelskamer haar een gouden naald ten geschenke. Om zulk een eer te verwerven heeft zij 64 jaren als een dier geleefd "Werken ter wille van het werk" is de religie van het Zuiden, terwijl de priesters van deze godsdienst slechts voor zichzelf hierop een uitzondering maken. Zij geven na 64 jaren werken een gouden naald cadeau, opdat men daarmee zijn doodshemd kan naalen. Van degenen echter die niet de gezondheid en de afgestompte hersenen van Julia Malan bezitten, heeft men Gas, Kogel en Karwats over.

Nauwelijks was de staking in Gastonia uitgebroken of de arbeiders werden met geweld uit hun woningen gedreven. Ze overnachtten op straat en betrokken later een tentenkamp buiten de stad. De stakers leefden, net als in Colorado het vorige jaar, in gemeenschap.

De "Internationale Arbeiders Hulp" zette een solidariteits-actie in en bracht hoofdzakelijk levensmiddelen en kleding bijeen. De ondernemers droegen de politie op de stakers uit elkander te jagen. Reeds tevoren had men stakers vervolgd en geslagen. De chef van politie Aderholt maakte zich met zijn dronken bende persoonlijk gereed en vernielde eerst het voorraadmagazijn der Roode Hulp, gooide de levensmiddelen op straat en sloeg de boel kort en klein. Daarna gingen zij naar het tentenkamp om hun nationaal-christelijk werk voort te zetten. De stakers waren ingelicht. Zij stelden zich te weer. De politie kreeg versterking van de, door de ondernemers gevormde fascistische organisatie, die zich "The Committee of 199" noemde. Een soort K.K.K., een straforganisatie (Het Zuiden is het geboorteland der K.K.K. (Ku Klux Klan). Met knuppels en geweerkolven drongen de beroepsmoordenaars op de stakers, grijsaards, vrouwen en kinderen in. Tot eer van de stakers moet gezegd worden, dat zij de schoten der politiebeesten met schoten beantwoord hebben. In dezen strijd werd de politiechef Aderholt gedood. Eenigen tijd later gelukte het 16 arbeiders te arresteeren. De vrouwen der stakers trokken des nachts uit angst voor nieuwe aanslagen met hunne kinderen uren ver weg. Onder de gearresteerden bevond zich ook Fred Beal, een der populairste stakingleiders. De ondernemers lieten vlugschriften verspreiden, waarin stond, dat het "hondsvot" van een Fred Beal niet aan God geloofde. De gevangenen werden, zooals gebruikelijk in kapitalistische landen, door de politie mishandeld. Deze mishandelingen zijn Amerikaanscher, dan wat ook anders in Amerika. Het vonnis dat rechter Barnhill in het 2e proces valde, viel tot volkomen tevredenheid der Textielbaronnen uit. "Hoed af" (volgens Mr. Thomas) voor het volgende staaltje van gerechtigheid: Fred Beal 17 - 20 jaar tuchthuis, McCinnis en Mc Langlin 12 - 15 jaar tuchthuis enz. Een klasse-rechter kan slechts een klasse-oordeel vellen. Lieden Ala Thomas, die van "gerechtigheid" bazelen, zijn geen haar beter dan rechters zooals Barnhill, zoo zijn de wederkerige eerbewijzen dezer lieden dan ook vanzelfsprekend.

Tuchthuis in Amerika? De elektrische stoel is nog beter. Wat heeft men van Tom Moony gemaakt? Als sterke jonge man door spionnen dertien jaar geleden in het tuchthuis gestopt, is hij op het oogenblik een ziekelijke grijsaard. In de Amerikaansche tuchthuizen wordt geen onderscheid gemaakt tusschen crimineele en politieke gevangenen. Dat kan eigenlijk ook niet bestreden worden, want slechts een gering percentage van "misdadigers" is niet uit sociale oorzaken in de klauwen der justitie geraakt. Sinds jaren gaat er geen maand voorbij of er heeft een opstand plaats van gevangenen in een der talrijke tuchthuizen van Amerika. De dood van wat arbeiders was tot nu het eenige resultaat. Eerst nu hebben wij de voldoening, dat ook een paar van die beroeps-beulen eraan hebben moeten gelooven. De tuchthuizen zijn overvol, het eten slecht, het werk ondragelijk zwaar. Het oproer in het tuchthuis in Canon City onder leiding van Danny Daniels bewees, dat in die zoogenaamde boeven het menscheijk gevoel nog niet gedood is. Danny Daniels

vuur

optreden geeft moed, evenals het/der stakers in Gastonia-, dat het vertrapte wezen toch nog eens in staat zal zijn daden te verrichten, die de menschen tot helden maakt. In de eetzaal begon de opstand, een opzichter werd overrompeld, zijn wapen afgenomen en hijzelf doodgeschoten. Daarna overviel men zes cipers. De overigen konden vluchten. De zes cipers werden als gijzelaars vastgehouden, ook de beul der gevangenis bevond zich daarbij. Militairen met kanonnen en machinegeweren rukten aan. De gevangenen verlangden vrije aftocht, anders zouden zij de gijzelaars terechtstellen. De soldaten antwoordden met den aanval. De eerste doode werd uit het venster voor de voeten der belagers geworpen. De bourgeoisie gaf haar knechten prijs, zesmaal werd het venster geopend en iedere keer werd een der gijzelaars naar beneden geworpen. Daarna staken de gevangenen een deel van het gebouw in brand. Danny Daniels zag het wanhopige van zijn strijd in en schoot op hun verzoek zijn drie kameraden en daarna zichzelf dood (Geen der vier leiders der opstand was wegens moord veroordeeld). Zij maakten het door hun zelfmoord mogelijk dat de andere gevangenen verlichting van straf kregen. Men kan de energie die hier voor een dag opvlamde, niet als brutaliteit aanduiden. De gijzelaars waren ook proletariers; zijn eigen klassegenooten zou de bourgeoisie niet voor een principe opgeofferd hebben. Maar dit soort proletariers, die zich leenen voor dit beulswerk, zijn walgelijker dan hun heeren. Men komt niets anders toe dan de kogel, die Daniels hen gaf.

Doch hierbij moet iedereen zich afvragen, en daarom werd den opstand aangehaald, welke toestanden er in deze tuchthuizen wel moeten heerschen, die de gevangenen tot zulke daden van vertwijfeling kunnen brengen. En in deze tuchthuizen stopt men de stakers, omdat zij niet langer voor 12 dollar per week 64 jaren willen werken, om de gouden naald in het graf mede te krijgen.

Slof volgt.

VERANTWOORDING GRONDBEGINSELENFONDS.

S.v.P. te H. F 1,-, Totaal F 18. Blijft een te kort van F 182.

PIC-Lezers!

Julie bijdragen blijven ver beneden onze verwachtingen. Ieder moet toch voelen, dat het zoo niet gaat. Laat ieder, die de uitgave van de "Grondbeginselen" voor nuttig houdt, ook al is hij het er ook niet geheel mee eens, ons zijn bijdrage zenden.

DRUKFOUTEN in de "Grondbeginselen".

blz. 8, regel 11 en 12 staat: R. Hilferding in "Het Geldkapitaal",
~~XXX~~ Te veranderen in: R. Hilferding in "Die Aufgaben der Sozialdemokratie in der Republik", blz. 6. Referaat op het partijcongres in Kiel, Mei 1927.

blz. 18, regel 2 staat: de arbeider en z'n product.
Dit moet zijn: de arbeider en de verbruiker van z'n product.

blz. 26, regel 5 staat: in de afzonderlijke prijzen.
Dit moet zijn: in de afzonderlijke bedrijven.

GRUNDPRINZIPIEN
KOMMUNISTISCHER PRODUKTION
UND VERTEILUNG.

Kollektivarbeit
der
GRUPPE
INTERNATIONALER KOMMUNISTEN
Holland
1930.

Herausgegeben: Allgemeine Arbeiter-Union Deutschlands.

De Duitschlezende kameraden, die de "Grondbeginselen" liever niet druppelsgewijze consumeren, kunnen bij ons de uitstekend verzorgde Duitse uitgave betrekken. Ingezaaid, per post, F 1, Gebonden per post F 1,80.

Toezending alleen na ontvangst van postwissel of Girostorting. Bestellen bij de administratie.

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (a)
AM'DAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Mei 1930 No. 1
Derde jaargang No. 8

WERKLOOSHEID IN ENGELAND

De N.R.C. schrijft hierover:

"Wij hebben sedert geruimen tijd de wekelijksche officiële opgaaf betreffende den omvang der werkloosheid hier niet meer vermeld, omdat zij slechts geringe schommelingen in vergelijking met voorafgaande weken vertoonde. Ditmaal maken wij echter een uitzondering, omdat in de Engelsche bladen een vergelijking met den toestand van één jaar geleden wordt gemaakt.

Op 5 Mei j.l. waren er 1.712.000 steuntrekkende werklozen en dit getal was 579.295 MEER dan een jaar geleden. Terwijl het getal werklozen vroeger lang om en bij het miljoen is gebleven begint het dus nu bedenkelijke neiging te vertoonen om langzaam in de richting van de 2 miljoen te stijgen en dit nog wel in het gunstige seizoen. "

DENEMARKEN: GROEP INTERNATIONALE KOMMUNISTEN.
van

Uit Kopenhagen ontvingen wij onze Deensche kameraden het eerste nummer van hun tijdschrift "Mod Stromen" (Tegen de stroom) waaruit wij volgende Beginselverklaring en Manifest overnemen.

BEGINSELVERKLARING.

GROEP INTERNATIONALE KOMMUNISTEN (Denemarken)

De verscherping van de klassentegenstellingen, als een gevolg van de economische ineenstorting, stelt het proletariaat voortdurend weer voor de kwestie: omverwerping van de kapitalistische samenleving of verder wegzinken in een steeds toenemende ellende. De arbeidersklasse kan zich bevrijden, wanneer hij zelfbewust en tot handelen bereid is, maar dit houdt in het overwinnen van kleinburgerlijke illusies en voorstellingen. Steeds schrikken de arbeiders op het beslissende oogenblik terug voor de strijd, steeds buigen zij zich voor de invloed der vakverenigingen en politieke partijen. Wel komt de arbeidersklasse in opstand tegen deze organisaties, maar toch stelt zij ze nog voor een taak, n.l. om binnen het raam van de kapitalistische samenleving de omstandigheden van de arbeidersklasse te verbeteren. En keer op keer bewijzen deze organisaties hun onvermogen en laten zij de arbeiders in de steek.